

Posudek školitelky na bakalářskou práci Pavlína Klementové „Žárlivost u heterosexuálních mužů a žen v pozdní dospělosti“

Předložená práce se zaměřuje na aktuální téma, týkající se žárlivosti a nevěry. Autorka si ve své práci klade za cíl prozkoumat a porozumět vnímání romantické žárlivosti, zkušenosti s ní a názory na ni z pohledu heterosexuálních mužů a žen v pozdní dospělosti (tj. od 50 do 65 let), což osobně považuji za velmi inovativní, protože většina prací na toto téma je zaměřena výhradně na muže a ženy mezi 18 a 45 lety.

Samotná práce je jasně rozdělena na teoretickou a empirickou část. V teoretické části se autorka zabývá definováním a vymezením základních pojmů jako je romantická žárlivost, pozdní dospělost a nevěra. Jak v teoretické, tak empirické části pracuje Pavlína převážně s relevantními primárními i sekundárními zdroji. Teoretické ukotvení je členěno poměrně strukturovaně, přehledně a jednotlivé části na sebe hezky navazují. Studentka se v ní ale občas dopouští chyb, jako je střídání citačních stylů, sklouznutí k beletristickému stylu psaní, či citování literatury, která není úplně relevantní či je staršího data.

Teoretickým úvodem si studentka otevírá cestu k samotné empirické práci, která spočívala ve sběru a analýze polostrukturovaných rozhovorů. Výzkumu se zúčastnilo celkem 6 heterosexuálních mužů od 53 do 65 let a 9 heterosexuálních žen od 51 do 60 let, kteří byli v době rozhovoru v dlouhodobém partnerském vztahu. Tato část práce má jasně definované cíle a působí poměrně uspořádaně. Jednotlivé rozhovory jsou před analýzami nejprve uvozeny sociodemografickými údaji a krátkým představením průběhu samotných rozhovorů. Dále studentka analyzuje celkem pět okruhů (zahřívací otázky, otázky na současného partnera, minulého partnera, na vývoj žárlivosti napříč vztahy, obecnější otázky na žárlivost), jejichž struktura vycházela z předchozího výzkumu, který se zaměřoval na žárlivost právě u jedinců mezi 18-45 roky. Empirická část naplnila hlavní cíl této práce, její výsledky poukazují na to, žárlivost se v průběhu věku a napříč vztahy mění a nejedná se tak o konstantu. V této části textu se ale občas také objevují chyby, Pavlína například na začátku respondenty a respondentky v rámci anonymizace uvádí pod čísla, jinde ale zase pod iniciály apod., což čtenáře mate. V závěru práce Pavlína své výsledky diskutuje s relevantními zahraničními zdroji, za což ji chválím, protože se tak nejedná o pouhé opětovné shrnutí výsledků práce.

Závěrem bych ráda vyzdvihla autorčinu samostatnost a to především ve zpracování empirické části práce, neboť všechny rozhovory a i následné analýzy sebrala a zanalyzovala studentka po vysvětlení samostatně, stejně jako popis a interpretaci výsledků, což u bakalářských studentů nebývá úplně zvykem. Vzhledem k tomu, že předkládaná práce nemá

žádné závažné formální nedostatky, práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a i přes uvedené drobné nedostatky navrhuji hodnocení výborně – velmi dobře.

V Praze

14.09.2020

Mgr. Klára Bártová, Ph.D.

Fakulta humanitních studií, UK